



DZIENNIK URZĘDOWY

C. i k. Komendy obwodowej w Puławach.

Nr. 10.

II. R o c z n i k.

25. października 1916.

Treść: (195—217). 195. Ordynacja miejska dla trzydziestu i czterech miast. — 196. Wykonanie monopolu spirytusu i wódki. — 197. Zaopatrywanie ludności w niezbędne artykuły. — 198. Uregulowanie odpoczynku niedzielnego i świątecznego. — 199. Obrót nasionami koniczyny i roślin strączkowych. — 200. Zakaz słodowania jęczmienia w słodowniach i browarach. — 201. Obrót zbożem. — 202. Premie i gratyfikacje. — 203. Kontrola melasy. — 204. Wykopywanie tłuszczu i kości. — 205. Kontrakt pracy dla polskich robotników cywilnych. — 206. Rejestry stanu. — 207. Szkoła realna w Puławach. — 208. Wykaz wszystkich istniejących w obwodzie puławskim publicznych szkół ludowych. — 209. Tępienie bandytyzmu. — 210. Postanowienia o ruchu nocnym. — 211. Otwarcie stacji psów policyjnych. — 212. Podwyższenie należności pocztowych. — 213. Przyjmowanie mieszkańców okupowanego obszaru do straży skarbowej. — 214. Otwarcie mostów w Puławach i Dęblinie. — 215. Kurs dla pisarzy gminnych. — 216. Wyroki śmierci Sądu wojkowego w Puławach. — 217. Wyroki Sądu wojkowego w Puławach.

195.

Rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 18. sierpnia 1916, dotyczące ordynacji miejskiej dla trzydziestu i czterech miast.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany) co następuje:

§ 1.

Zakres działania rozporządzenia.

Niniejsza ordynacja miejska obowiązuje dla następujących miast:

Biłgoraj, Busk, Chęciny, Chełm, Chmielnik, Dąbrowa, Dubienka, Działoszyce, Hrubieszów, Janów, Jędrzejów, Końsk, Kozienice, Krasnostaw, Kraśnik, Łęczna, Lubartów, Miechów, Noworadomsk, Olkusz, Opatów, Opoczno, Ostrowiec, Pińczów, Przedbórz, Puławy, Sandomierz, Staszów, Szczebrzeszyn, Szydłowiec, Tomaszów, Włoszczowa, Wierzbnik, Zamość.

Jenerał-Gubernatorstwo może zastosować to rozporządzenie także do innych miast lub wyłączyć niektóre z miast, wymienionych w pierwszym ustępie, z pod tego rozporządzenia i podporządkować je ordynacji miejskiej dla Kielc, Lublina, Piotrkowa i Radomia.

Każda z tych miejscowości tworzy odrębną gminę miejską.

§ 2.

Obszar miasta.

Jeżeli obszar miasta nie obejmuje całego obszaru gminy, oznaczy się go w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa.

Jenerał-Gubernatorstwo może wyłączyć części wiejskie z obszaru miasta lub rozciągnąć obszar miasta na części innych gmin.

Części gmin, pozostałe po odgraniczeniu obszaru miasta, polączy Jenerał-Gubernatorstwo z innymi gminami lub uzna je jako samoistne gminy.

Przed decyzją w myśl tego paragrafu należy przesłuchać reprezentacje interesowanych gmin oraz mężów zaufania tych mieszkańców, których posiadłości gruntowe lub przedsiębiorstwa gospodarskie są przez rozgraniczenie dotknięte.

Ograniczenia publiczno-prawne, co do wolności rozporządzenia gruntami ukazywanymi są uchylone z chwilą, gdy grunta te włączono do obszaru miasta.

§ 3.

Członkowie gminy.

Członkiem gminy miejskiej jest każdy, kto posiada przynależność państwową w Królestwie Polskim i jest osiadły w obrębie miasta.

Obywatele Monarchii austriacko-węgierskiej lub mocarstwa z nią sprzymierzonego, oraz funkcjonariusze austriacko-węgierskiego Zarządu wojskowego, którzy mają swą siedzibę urzędową w obrębie miasta a nie są członkami gminy, uwolnieni są od wszelkich ciężarów gminnych.

§ 4.

Reprezentacja miejska (Rada miejska)

Gminę miejską reprezentuje Rada miejska.

Rada miejska składa się w miastach z ludnością do dziesięciu tysięcy mieszkańców z dwudziestu czterech, w miastach z ludnością wyżej dziesięciu tysięcy mieszkańców z trzydziestu dwóch radnych. Radnych miejskich wybierają członkowie gminy według postanowień tego rozporządzenia i osobnych ordynacji wyborczych.

§ 5.

Zarząd miejski (Magistrat).

Gminą miejską zarządza Magistrat.

Magistrat składa się z burmistrza, jego zastępcy i czterech ławników. Członków Magistratu wybiera Rada miejska. Burmistrem lub jego zastępcą może być wybrany, kto jest wybieralnym w jednym z miast Polski, asesorem zaś, kto jest wybieralnym w odnośnym mieście.

Wybór burmistrza i jego zastępcy podlega zatwierdzeniu Jenerał-Gubernatorstwa.

Burmistrz—a w razie przeszkody z jego strony jego zastępca—jest kierownikiem Magistratu i przewodniczącym Rady miejskiej.

§ 6.

Zakres działania Rady miejskiej.

Zakres działania Rady miejskiej obejmuje pieczę nad gospodarskimi, zdrowotnymi i kulturalnymi interesami gminy, a więc w szczególności zarząd własnego majątku, ochronę i rozwój handlu i życia gospodarskiego, zaopatrzenie ludności w środki żywności i potrzebne artykuły, sprawy targowe, budownictwo miejskie, urządzenie i utrzymywanie dróg i środków komunikacyjnych, zaopatrzenie we wodę, zakłady dla oświetlenia i odprowadzania nieczystości, asanację, urządzenie i utrzymywanie szpitali, nadzór nad zdrowotnością, sprawy ubogich, popieranie oświaty ludowej itd., łącznie z wykonywaniem policji miejscowej we wszystkich tych sprawach.

Rada miejska musi w swych uchwałach zachowywać istniejące ustawy, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii i Jenerał-Gubernatorstwa oraz legalne zarządzenia c. i k. władz i komend. Niezależnie od tego przepisu mają uchwały reprezentacji miejskiej, powzięte w ramach jej zakresu działania, pełną moc prawną.

Zatwierdzenia ze strony c. i k. Zarządu wojskowego wymagają jednak uchwały dotyczące:

- a) ułożenia budżetu gminnego,
- b) ustalenia planu regulacji miasta,
- c) pozbycia lub obciążenia nieruchomości lub kapitałów.
- d) objęcia stałego zobowiązania w wartości wżej tysiąca koron rocznie.
- e) zaprowadzenia opłat gminnych lub innych danin.
- f) zastrzeżenia pewnych praw na rzecz gminy (zakłady i przedsiębiorstwa miejskie).
- g) wprowadzenia regulaminu dla reprezentacji miejskiej i zarządu miejskiego oraz unormowania stosunków służbowych organów gminnych.

O zatwierdzeniu decyduje:

Komenda obwodowa w wypadkach punktów a) i b), dalej punktu c), jeżeli wartość przedmiotu pozbytego lub obciążenia nie przekracza kwoty dwudziestu tysięcy koron rocznie, wreszcie punktu d), jeżeli wartość zobowiązania nie przekracza kwoty pięciu tysięcy koron:

Jenerał-Gubernatorstwo we wszystkich innych wypadkach określonych pod c) do g).

Wszelkie uchwały, na mocy których powstają prawa lub obowiązki dla osób prywatnych, mają być podane do wiadomości Komendy obwodowej i będą opublikowane w sposób zwyczajem miejscowy przyjęty,

Rada miejska może nadto stawiać wnioski lub wydawać opinie we wszelkich sprawach, dotyczących interesów gminy miejskiej—choćby sprawy te przekraczały jej zakres działania—i jest do tego obowiązana na żądanie Jenerał-Gubernatorstwa lub Komendy obwodowej.

§ 7.

Zakres działania Magistratu.

Zakres działania Magistratu obejmuje przeprowadzenie uchwał Rady miejskiej i współudział w administracji publicznej w miarę ustaw rozporządzeń Naczelnego Wodza armii lub Jenerał-Gubernatorstwa, oraz każdorazowych legalnych zarządzeń c. i k. Zarządu wojskowego.

§ 8.

Prawo wyborcze.

Prawo wyborcze zawisłe jest od następujących wymagań:

1. wiek ukończonych 25 lat,
2. płeć męska,
3. korzystanie z pełni praw cywilnych,
4. przynależność państwowa w Królestwie Polskiem,
5. osiedlenie w obrębie miasta conajmniej od roku przed dniem rozpisania wyborów,
6. nieskazitelnosc.

Osiedlenia (punkt 5) nie przerywa nieobecność, która została wymuszona lub stała się potrzebną wskutek wypadków wojennych.

Nieskazitelnym (punkt 6) w rozumieniu tego rozporządzenia jest każdy, kto nie był skazany z powodu zbrodni, z powodu przestępstwa, popełnionego z chciwości lub przeciw obyczajności publicznej lub z powodu przekroczenia tego rodzaju. Osoby skazane z powodu zbrodni będą znowu uważane za nieskazitelne z upływem dziesięciu lat, osoby skazane z powodu przestępstwa lub przekroczenia z upływem pięciu lat po odcierpieniu lub prawomocnem darowaniu kary.

Jenerał-Gubernatorstwo może wykluczyć od prawa wyborczego osoby, które naruszają porządek publiczny przez swe nieprzyjazne stanowisko wobec Monarchii austriacko-węgierskiej lub Narodu polskiego, przez działalność agitatorską lub rozsięwanie niepokojących wieści.

§ 9.

Wybieralność.

Wybieralnym jest każdy uprawniony do wyboru, jeżeli włada językiem polskim w słowie i piśmie i ukończył 30. rok życia.

§ 10.

Kurye wyborcze.

Dla wyboru Rady miejskiej będą uprawnieni do wyboru podzieleni na cztery kurye, z których każda wybiera w miastach z ludnością do dziesięciu tysięcy miesz-

kańców sześciu radnych i sześciu zastępców, zaś w miastach z ludnością wyżej dziesięciu tysięcy mieszkańców ośmiu radnych i ośmiu zastępców.

I. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy trudnią się handlem lub przemysłem:

II. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy są właścicielami posiadłości w obrębie miasta; uprawnioną do wyboru jest dla każdej posiadłości tylko osoba, zapisana w księgach publicznych jako właściciel. jeżeli zaś jest kilku właścicieli, osoba upoważniona ze strony reszty właścicieli;

III. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy ukończyli szkołę średnią, lub którym w ciągu roku przed wyborem przypisano w obrębie miasta podatek mieszkaniowy;

IV. kurya obejmuje uprawnionych do wyboru, którzy nie są uprawnieni do wyboru w jednej z poprzednio wymienionych kuryi.

Wyborca, który posiada warunki przynależności do kilku kuryi, jest uprawniony do wyboru tylko w kuryi w powyższem wyliczeniu wcześniej wymienionej.

§ 11.

O s o b y p r a w n e.

Osoby prawne, posiadające warunki przynależności do I. lub II. kuryi (§ 10), są uprawnione do wyboru, jeżeli istnienie ich zostało przyjęte do wiadomości przez c. i k. Zarząd wojskowy i jeżeli mają w obrębie miasta przynajmniej od roku przed rozpisaniem wyborów swą siedzibę lub filię; wykonywać prawo wyborcze mogą tylko przez członka swej reprezentacji, który odpowiada wymaganiom § 8.

§ 12.

Osoby poniżej 25 lat, kobiety i niezdolni do działania.

Osoby, które jedynie dla braku wymagań § 8, punkt 1, 2 lub 3, nie byłyby uprawnione do wyboru, mają prawo wyborcze, jeżeli posiadają warunki przynależności do I. lub II. kuryi (10); wykonywać prawo wyborcze mogą tylko przez zastępcę, który odpowiada wymaganiom § 8.

§ 13.

T r w a n i e f u n k c y i.

Reprezentacja i zarząd miasta (Rada miejska i Magistrat) sprawują swoje urzędy przez trzy lata od dnia ogłoszenia wyniku wyborów.

Zarząd miasta urzęduje po upływie funkcji aż do objęcia urzędowania przez nowy zarząd miasta.

Jenerał-Gubernatorstwo może przed upływem funkcji rozwiązać reprezentację miasta lub usunąć organa zarządu miasta i wyda w tych wypadkach stosowne zarządzenia co do dalszego prowadzenia spraw miejskich.

§ 14.

Pierwszy skład reprezentacji miejskiej, ordynacye wyborcze.

Przy pierwszym składzie reprezentacji miejskiej mianuje radnych miejskich i zastępców Komenda obwodowa na przeciąg jednego roku. Rada miejska wybiera na czas swego urzędowania członków Magistratu według postanowień § 5.

Jenerał-Gubernatorstwo może w niektórych lub we wszystkich miastach zarządzić przeprowadzenie pierwszych wyborów i objęcie urzędowania przez reprezentację miasta z wyborów także przed upływem terminu określonego w pierwszym ustępie.

Przepisy dotyczące rozpisania i przeprowadzenia wyborów będą wydane w drodze rozporządzenia Jenerał-Gubernatorstwa,

§ 15.

U t r a t a m a n d a t u i z a s t ę p s t w o c z ł o n k ó w.

Urząd członka reprezentacji miejskiej lub zarządu miejskiego gaśnie przez utratę prawa wyborczego (§ 8.)

Jeżeli w czasie trwania funkcji (§ 13 lub § 14) ubędzie członek reprezentacji miejskiej przez śmierć, wygaśnięcie lub utratę urzędu, wstępuje na jego miejsce za-

stępca z tej samej kuryi. Porządek wstępowania zastępców oznaczają ordynacye wyborcze.

Jeżeli ubędzie połowa członków i zastępców w tej samej kuryi, wybiera się na nowo brakującą liczbę członków i zastępców w tej kuryi.

Jeżeli w czasie trwania funkcyi (§ 13 lub § 14) ubędzie członek zarządu miejskiego przez śmierć, wygaśnięcie lub utratę urzędu, winna Rada miejska przeprowadzić nowy wybór według § 5.

§ 16.

Język urzędowy.

Językiem urzędowym Rady miejskiej, Magistratu i wszystkich ich organów jest język polski.

Wszystkie gminy miejskie muszą jednak na równi przyjmować i załatwiać podania i pisma w języku niemieckim, gminy miejskie w obwodach chełmskim, hrubieszowskim i tomaszowskim nadto podania i pisma w języku ukraińskim.

§ 17.

Prawo karne burmistrza.

Burmistrz może za przekroczenia przepisów i zarządzeń, których przeprowadzenie zostało mu przekazane, zamiast Komendanta obwodu zagrażać i nakładać grzywny do dwustu koron lub kary aresztu do czternastu dni.

Protokoły z rozpraw karnych i wykazy co do użycia grzywien winien burmistrz przedłożyć Komendzie obwodowej po upływie trzech miesięcy.

Burmistrz może na podstawie doniesienia organu policji miejscowej lub c. i k. Zarządu wojskowego wydawać osądy w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 19. sierpnia 1915, Nr. 30 dz. rozp.

Dla prawa karnego burmistrza obowiązują artykuły I, III, IV i V powyższego rozporządzenia.

§ 18.

Przyrzeczenie.

Burmistrz, jego zastępca i ławnicy składają przy objęciu urzędu w ręce Komendanta obwodu lub jego zastępcy przyrzeczenie przez podanie ręki, że będą wiernie spełniać swe obowiązki, postępować zgodnie z prawem, ustawą i sumieniem i że poświęcą swą pracę dobru powierzzonego im ogółu.

Radni miejscy składają takie same przyrzeczenie w ręce przewodniczącego na pierwszym posiedzeniu, w którym biorą udział.

§ 19.

Prawo nadzoru.

Komenda obwodowa czuwa, aby Rada miejska i Magistrat nie przekraczali swego zakresu działania, przestrzegali ściśle ustawowych przepisów i spełniali sumiennie powierzone im zadania. Jeżeli organa gminy miejskiej nie spełniają swych obowiązków, dopuszczają się naruszenia ustawowych przepisów lub zaniedbują zadania gminy, winna gmina usunąć je — bez względu na to, czy pochodzą z wyboru, czy też zostały zamianowane — i zastąpić przez inne organa.

Jeżeli gmina tego nie uczyni, może Jenerał-Gubernatorstwo usunąć burmistrza lub jego zastępcę, Komenda obwodowa zaś inne organa gminy i poruczyć ich obowiązki organom c. i k. Zarządu wojskowego.

Jenerał-Gubernatorstwo, a w sprawach nie cierpiących zwłoki Komenda obwodowa, może kazać sprawować zadania gminy, służące interesom publicznym, przez organa c. i k. Zarządu wojskowego. Postanowienie to nie stosuje się do zarządu majątkiem gminy.

§ 20.

Prawo odwołania.

Od każdego zarządzenia Komendy obwodowej, które dotyczy reprezentacji lub zarządu miasta, służy prawo odwołania do Jenerał-Gubernatorstwa.

Odwołanie ma wnieść Magistrat w Komendzie obwodowej w ciągu czternastu dni po doręczeniu zaczepionej rezolucji lub po wdrożeniu tych kroków, przez które się gmina czuje dotkniętą.

Odwołanie ma o tyle skutek wstrzymujący, o ile interesa publiczne nie wymagają wykonania zaczepionego zarządzenia.

§ 21.

Zarządzenia wykonawcze.

Jenerał-Gubernatorstwo upoważnione jest do wydania wszelkich zarządzeń i rozporządzeń, poirzebnych dla skutecznego przeprowadzenia tego rozporządzenia.

§ 22.

Termin wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. października 1916.

196.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 26-go września 1916 r.

Wykonanie monopolu spirytusu i wódki (przepis wykonawczy).

Na podstawie §§ 2, 5. i 20. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 22-go kwietnia 1916 r., Nr. 55 Dz. Rozp. zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wyjątki z pod monopolu.

Z pod monopolu przywozu i sprzedaży (§ 1. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii) wyjętą jest wódka, sprowadzona z Monarchii austro-węgierskiej, a wyrobiona z owoców lub z domieszką substancji roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.) jak również wódka, wyrobiona z owoców na terenie okupacyjnym.

Wódka wprowadzona, wyjęta z pod monopolu, podlega opłacie, którą pobrać należy równocześnie z opłatą cłową i która wynosi przy tęgości do 50 stopni alkoholu 50‰, a przy wyższej tęgości 75‰ stopy cłowej.

Opłatą tą objęte są rządowe opłaty komisyjne.

§ 2.

Ograniczenie sprzedaży.

Osoby upoważnione w myśl § 4. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii do sprzedaży spirytusu lub wódki, mogą sprzedawać tylko taki spirytus lub wódkę, które są wyjęte w myśl § 1. z pod monopolu, albo zostały nabyte od c. i k. Zarządu Wojskowego, albo wyrobione ze spirytusu lub wódki, nabytych od c. i k. Zarządu Wojskowego.

§ 3.

Ceny nabycia i oddania spirytusu i wódki, ustanowione przez c. i k. Zarząd Wojskowy — ceny sprzedaży.

Producent oddaje c. i k. Zarządowi Wojskowemu spirytus lub wódkę w stanie surowym po 7 kop., w stanie oczyszczonym po 8'2 kop. za jeden stopień wiadrowy alkoholu, w miejscach dostawy, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy. Ilość i tęgość oddanego płynu oznacza się urzędownie w miejscach odbioru, wskazanych przez c. i k. Zarząd Wojskowy każdemu producentowi.

Wynagrodzenie za rafinowanie ustala się na 1 kop. za stopień wiadrowy alkoholu, zawartego w oddanym i oczyszczonym spirytusie.

Ceny wymienione powyżej i wynagrodzenie za rafinowanie (ustęp 1 i 2) odnoszą się tylko do spirytusu, wyprodukowanego z ziemniaków lub zboża. Spirytusu, wyrobionego z innych płodów (z melasy, buraków), jak również spirytusu, otrzymanego przy fabrykacji drożdży prasowanych, nie wolno przerabiać na spożycie, lecz jedynie

na cele techniczne lub na wywóz za granicę; ceny i wynagrodzenie za rafinowanie tych rodzajów spirytusu ustanowi się w każdym poszczególnym wypadku w razie nabycia ich przez c. i k. Zarząd Wojskowy.

C. i k. Zarząd Wojskowy odstępuje handlarzom koncesyonowanym spirytus lub wódkę po cenie, którą ustalili c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo w ten sposób, aby prowizya handlarza nie wynosiła więcej, jak 5^o ceny sprzedaży.

Cena sprzedaży ma być uiszczoną w monecie złotej, która policzoną będzie według ogłoszonej wówczas jej wartości przyjęcia. Urząd odbiorczy upoważnia się do przyjmowania ceny sprzedaży w wypadkach godnych uwzględnienia w innej ustawowej monecie.

Cena sprzedaży wynosi 47 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

Powyższa cena sprzedaży niema zastosowania do wódki, wyjętej według § 1. z pod monopolu, jak również do wódki, wyrobionej z nabytego od c. i k. Zarządu Wojskowego spirytusu z domieszką substancyj roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.).

§ 4.

Warunki odbioru, oddania i sprzedaży.

Odbiór spirytusu lub wódki od producentów skuteczniają jedynie organa, upoważnione do tego odnośnymi dekrety c. i k. Zarządu wojskowego.

Spirytus lub wódka oddaje się handlowi jedynie w stanie oczyszczonym, o tęgości 50 lub 95 stopni alkoholu, w ilościach co najmniej jednego wiadra (12 299 litrów), w opieczętowanych i w etykiety zaopatrzonych flaszkiach o pojemności 1/40, 1/20 lub 1/4 wiadra, albo opieczętowanych beczkach lub w innych naczyniach.

Oddanie do handlu uwidacznia się we flaszkiach, beczkach lub innych naczyniach, za pomocą etykiet i pieczęci według wzorów, podanych w załączniku A.

Przy sprzedaży w naczyniach zamkniętych muszą być ceny, po których sprzedaje się spirytus lub wódkę, uwidocznione wyraźnie na odnośnym naczyniu. Przy wyszynku musi się obwieścić w lokalu szynkowym ceny za każdą ósmą część litra, względnie za naczynie o mniejszej pojemności, w którym szynkuje się wódkę.

§ 5.

Transport.

Każdemu transportowi spirytusu lub wódki powinno towarzyszyć urzędowe poświadczenie, że odbywa się on albo w wykonaniu prawa monopolowego c. i k. Zarządu Wojskowego, albo za jego zezwoleniem.

Wyjęte z pod przepisu tego są transporty:

1. likieru, rosolisu, rumu, koniaku i t. d. lub wódki, pędzonej z owoców (§ 1. i § 3., ustęp końcowy);
2. spirytusu lub wódki, oddanych już do handlu przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4., ustęp 2.).

§ 6.

Obowiązki gorzelń, rafineryj i handlarzy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem lub sprzedażą spirytusu lub wódki, mają trzymać się postępowania i przestrzegać wskazań, które wyda każdorazowo c. i k. Zarząd Wojskowy, co do rodzaju wyrobu i obrotu, w sprawie napełniania i rozlewania w naczynia, w sprawie oddania i przyjęcia spirytusu i wódki, wreszcie co do obowiązku wykazywania się.

C. i k. Zarząd Wojskowy może powołać do współdziałania przy wykonaniu monopolu spirytusu i wódki związki albo zakłady, tudzież ustanowić dla nich obowiązki i pełnomocnictwa.

§ 7.

Zakres koncesyi sprzedaży.

Koncesya na handel spirytusem lub wódką, podlegających monopolowi, upoważnia do nabywania takich płynów w tych flaszkiach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy (§ 4., ustęp 2.).

Koncesya na wyszynk upoważnia do nabywania płynów we wszystkich naczyniach, w których one wydawane bywają przez c. i k. Zarząd Wojskowy, oraz do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych (§ 8. rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii).

Oдноśnie do wódki, niepodlegającej monopolowi, upoważnia koncesya do handlu, do nabywania i do sprzedaży wódki we wszystkich naczyniach zamkniętych, używanych w handlu, a koncesya na wyszynk do nabywania w takichże naczyniach i do sprzedaży także w naczyniach niezamkniętych.

§ 8.

Kontyngent dostawy.

Przedsiębiorcy, zajęci wyrobem spirytusu lub wódki, zgłosić mają najpóźniej do dnia 31-go lipca każdego roku przez Komendy Obwodowe te ilości, które zamierzają z góry wyrobić, względnie przerobić w najbliższym rocznym okresie ruchu (w kampanii), to jest: w czasie od 1-go września jednego do 31-go sierpnia następnego roku. C. i k. Jeneralne Gubernatorstwo zawiadomi następnie pojedyncze gorzelnie, jakie ilości spirytusu i do których rafinerii dostawić mają. Kontyngent dostawy otrzymają wyłącznie gorzelnie rolnicze według swej zdolności produkcyjnej i w stosunku do wielkości uprawionej roli, należącej do gospodarstwa gorzelni. pod warunkiem, że wywaru otrzymanego przy wyrobie wódki używać będą jako karmy dla bydła.

Gorzelnie i rafinerie, które nie były w ruchu w ubiegłej kampanii, otrzymają tylko wówczas kontyngent dostawy, gdy c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zezwoli na podjęcie ruchu; zezwolenia takiego udzielać się będzie jedynie w miarę rzeczywistej potrzeby.

Przedsiębiorstwa, które dostarczą c. i k. Zarządowi Wojskowemu w ciągu kampanii mniej jak 80% ilości, dostawić się mających, mogą być przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo zamknięte, o ile nie udowodnią niemożliwości dostarczenia ilości, odpowiadającej zgłoszeniu.

Paragraf ten nie dotyczy wódki, wyrobionej z domieszką substancji roślinnych (likier, rosolis, rum, koniak i t. d.), jak również wódki, pędzonej z owoców.

§ 9.

Spirytus denaturowany.

Przywóz i sprzedaż spirytusu denaturowanego nie podlega niniejszemu rozporządzeniu i będzie przez c. i k. Wojskowe Jeneralne Gubernatorstwo osobnymi przepisami unormowane. Także sposób denaturowania i sprowadzania środka denaturacyjnego będą ustalone.

§ 10.

Zaniki.

Gorzelniom rolniczym przyznaje się opust zanikowy w ilości 2% całorocznej produkcji. Ten opust zanikowy obejmuje wszystkie straty gorzelni powstałe przy wyrobie, w magazynie i z powodu transportu.

Dalsze bonifikowanie gorzelní niema miejsca.

§ 11.

Postanowienia przejściowe.

Zapasy spirytusu, znajdujące się w dniu 1-go października 1916 r. w gorzelniach i rafineriach, będą odebrane przez c. i k. Zarząd Wojskowy po cenie i pod warunkami, które wymienia § 3. niniejszego rozporządzenia.

Opłata monopolowa, uiszczona poprzednio za te ilości, będzie przy odbiorze zwrócona, przyczem przyznaje się dla spirytusu rektyfikowanego dodatek w wysokości 2% na pokrycie strat rafinacyjnych i składowych, zatem po 30.6 kp. za stopień wiadrowy odebranego, rektyfikowanego spirytusu.

Zapasy spirytusu i wódki od jednego wiadra w górę, które znajdują się w dniu 1-go października 1916 r. w magazynach (hurtowniach) i u handlarzy, podlegają opłacie dodatkowej w wysokości 4 kop. za stopień wiadrowy alkoholu.

§ 12.

Wejście w życie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-go października 1916 r.

C. i k. Jenerał-Gubernator wojskowy:

Karol Kuk, w. r.

zbrojmistrz polny.

197.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 4. października 1916 dotyczące zaopatrywania ludności w niezbędne artykuły.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Niezbędne artykuły.

Niezbędnymi artykułami w rozumieniu tego rozporządzenia są wszelkie rzeczy, służące ludziom do zaspokojenia koniecznych potrzeb życiowych lub zwierzętom domowym jako pożywienie, jak również przedmioty, służące do wytwarzania takich rzeczy.

§ 2.

Obowiązek zgłaszania.

Jenerał-Gubernatorstwo może rozporządzić, aby każdy, kto ma w zapasie pewne niezbędne artykuły, zgłosił ten zapas, podając ilość, rodzaj i miejsce przechowania. Jeżeli niezbędne artykuły należą do innej osoby, należy w zgłoszeniu podać osobę, uprawnioną do rozporządzania nimi.

Obowiązek zgłaszania może być także ograniczony na pewne kategorie osób — jak wytwórcy, handlarze, domy składowe i przedsiębiorstwa komunikacyjne.

Rozporządzenie Jenerał-Gubernatorstwa oznaczy, w jakich terminach i w jakich urzędach należy zgłoszenia dokonać. Do oznaczenia tego może być także upoważniona komenda obwodowa.

§ 3.

Obowiązek udzielania wyjaśnień.

Każdy musi na żądanie Komendy obwodowej — chociaż nie istnieje obowiązek zgłaszania — udzielić organom c. i k. Zarządu wojskowego wyjaśnień w myśl § 2, co do zapasów niezbędnych artykułów, znajdujących się w jego przechowaniu.

§ 4.

Urzędowe dochodzenia.

Komenda obwodowa może każdego czasu kazać stwierdzić przez oględziny lub przeszukanie domowe, czy uczyniono zadość obowiązkowi zgłoszenia (§ 2) lub obowiązkowi udzielania wyjaśnień (§ 3).

Jeżeli zaniedbano zgłoszenia lub nie udzielono wyjaśnienia, lub też uczyniono to niezgodnie z prawdą, ponosi koszt dochodzenia strona, która była obowiązana do zgłoszenia lub udzielenia wyjaśnienia, a to niezależnie od dochodzenia karnego.

§ 5.

Wywłaszczenie.

Dla zapewnienia zaopatrzenia ludności w niezbędne artykuły może Jenerał-Gubernatorstwo zarządzić wywłaszczenie zapasów takich artykułów i zajęcie ich aż do

ukończenia postępowania wywłaszczeniowego. Zajęcie może zarządzić także komenda obwodowa.

Z pod wywłaszczenia są wyjęte płody rolne, wyjęte z pod zajęcia według § 5 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 11. czerwca 1916, Nr. 61 Dz. rozp., oraz inne niezbędne artykuły, których uprawniony do rozporządzania nimi potrzebuje dla własnego utrzymania i utrzymania swoich domowników lub dla dalszego prowadzenia swego przedsiębiorstwa rolnego lub przemysłowego.

§ 6.

W y n a g r o d z e n i e.

Jeżeli co do wynagrodzenia za wywłaszczone zapasy nie doszło do skutku porozumienia z wywłaszczonym, oznaczy wysokość wynagrodzenia komenda obwodowa po wysłuchaniu dwóch rzeczoznawców i jednego zastępcy gminy, w której zapasy są złożone, gdy jednak chodzi o przedmioty, podlegające szybko zepsuciu, po wysłuchaniu jednego rzeczoznawcy. Komenda obwodowa może przy oznaczeniu wynagrodzenia przywołać także innych interesentów lub zastępców interesowanych urzędów.

Wywłaszczony musi po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia oddać na żądanie komendy obwodowej zapasy organom, przez nią wskazanym, za wypłatą wynagrodzenia lub za złożeniem go do depozytu sądowego.

Jeżeli wynagrodzenie wynosi tysiąc koron lub więcej, lub jeżeli zostało oznaczone poniżej kwoty szacunkowej proponowanej przez rzeczoznawców, może wywłaszczony zażądać w ciągu czternastu dni po oznajmieniu mu wysokości wynagrodzenia decyzji sądowej co do swego roszczenia o wynagrodzenie.

Sąd rozstrzyga w postępowaniu incydentalnem.

§ 7.

O p u b l i k o w a n i e.

Niezależnie od ogłoszenia z mocą obowiązującą rozporządzeń, zarządzeń i nakazów Generał-Gubernatora (§ 4 rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 25. sierpnia 1915, Nr. 34 Dz. rozp.) będą przepisy, wydane na mocy tego rozporządzenia, podane do publicznej wiadomości w dziennikach urzędowych tych obwodów, w których mają obowiązywać, oraz przez ogłoszenie w dziennikach, przybicie w miejscu publicznem i w inny sposób zwyczajem miejscowym przyjęty.

§ 8.

P o s t a n o w i e n i a k a r n e.

1. Kto zaniedba zgłoszenia lub nie udzieli wyjaśnienia, przepisanego według § 2 lub § 3, lub podaje przytem nieprawdziwe dane, lub kto przytem współdziała,
2. kto zapasy niezbędnych artykułów lub części takich zapasów, których zajęcie lub wywłaszczenie zarządzono w myśl § 5, zataja, usuwa bezprawnie z miejsca, gdzie są złożone, lub wzbrania się oddać takie wywłaszczone zapasy, będąc do tego obowiązany,

będzie karany przez Komendę obwodową — o ile czyn nie podpada pod surowszy przepis karny — grzywną do dziesięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Obok kary można orzec utratę zapasów, które są przedmiotem orzeczenia karnego.

Utratę zatajowych zapasów (§ 4) orzeka się także, jeżeli nie można wdrożyć dochodzenia karnego.

§ 9.

W e j ś c i e w ż y c i e.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

Uregulowanie spoczynku niedzielnego i świątecznego.

1. W niedziele i święta, wyjąwszy Bożeciało, pierwsze święto Bożego Narodzenia i niedziele Wielkiej Nocy, mogą być otwarte wszystkie sklepy od 8—11 godziny przedpołudniem.-

Sklepy spożywcze mogą być otwarte, oprócz godzin przedpołudniowych (8-11) popołudniu od 6—7 godziny.

W trzy dni świąteczne wyż wymienione mogą tylko sklepy spożywcze być otwarte od godziny 8 — 10 przedpołudniem.

2. Fryzjerynie i publiczne zakłady kąpielowe mogą być otwarte w niedziele i święta do 2-giej godziny popołudniu a w trzy wyż wymienione główne święta natomiast tylko do godziny 11-tej przedpołudniem.

3. Restauracje, cukiernie, mleczarnie, herbaciarnie i apteki mogą być otwarte w niedziele i święta cały dzień aż do godziny policyjnej, to jest od 1. października do 31. marca do godziny 9-tej wieczór, a od 1. kwietnia do 30. września do godzina 10-tej wieczór.

4. Przedsiębiorstwa, których wstrzymanie ruchu mogłoby wywołać ujemne skutki, (zakłady oświetlania, wodociągi i t. p.) są wyjęte od spoczynku niedzielnego, jak również także i przedsiębiorstwa, które muszą być nieprzerwane w ruchu, a przez wstrzymanie ruchu doznałyby znacznej szkody (wapienniki, huty, rafinerie spirytusu, cukrownie, cegielnie o piecach pierścieniowych i t. p.).

5. Sklepy izraelickie, wyjąwszy jeżeli znajduje się w miejscowości jeden sklep spożywczy (sklep piekarza, rzeźnika i t. p.) mogą być zamknięte w soboty i święta izraelickie.

Przekroczenia tego rozporządzenia będą karane na podstawie rozporządzenia Naczelnego Wodza z dnia 19. sierpnia 1915 Dz. rozp. No. 30 grzywną do 2000 koron lub karą aresztu do 6 miesięcy.-

Rozporządzenie tutejsze ogłoszone w dzienniku urzędowym Nr. 3 z 15. grudnia 1915 punkt 28 traci swoją moc.

Obrót nasionami koniczyny i roślin strączkowych.

W myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza Armii z dnia 11./6. 1916 (Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce Nr. 61) zarządzam co następuje:

1. Rozporządzenie c. i k. Jeneralnej Gubernii wojskowej F. Nr. 56.517 w sprawie uregulowania obrotu nasionami koniczyny i roślin strączkowych rozszerza się na wszelkie rodzaje koniczyn.

Zajęciu podlegają zatem: wyka, bobik, peluszka, łubin, seradella, koniczyna czerwona, biała, szwedzka, przelót, komonica, lucerna i lucerna chmielowa.

Handel nasionami traw wszelkiego rodzaju (tymotka, rajgras i t. d.) nie podlega w obrębie c. i k. Gubernii wojskowej żadnym ograniczeniom.

2. Nieproducentów, w których znajdują się obecnie zapasy nasion podlegających zajęciu, winni zgłosić je c. i k. Komendzie z dokładnem podaniem posiadanej ilości.

Po 1. października podlegną konfiskacji wszelkie niezgłoszone zapasy zajetych nasion, znalezione u nieproducentów, którzy nie będą mogli wykazać się legitymacją c. i k. Jeneralnej Gubernii, upraźniającą do zakupna względnie sprzedaży tychże nasion.

Zakaz słodowania jęczmienia w słodowniach i browarach.

Na podstawie § 8 rozporządzenia Naczelnego Wodza z dnia 11. czerwca 1916 Nr. 61, zarządzam:

1. Zakaz słodowania jęczmienia. W słodowniach i browarach, zakazuje się aż do odwołania słodowania jęczmienia i innego zboża.

2. Zamknięcie suszarni słodowych. Suszarnie wyż wspomnianych przedsiębiorstw ma się bezwzględnie zamknąć urzędownie.

3. Postanowienie karne. Prowadzenia zakazanych przedsięwzięć karane będzie w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza z dnia 15. czerwca 1916, XXIII, podług §§ 10, 11 i 12.

201.

Obrót Zbożem.

W tych ciężkich wojennych czasach rozumnym rolnikiem powinny kierować następujące zasady:

1. Możliwie dużo produkować.
2. Dla siebie o ile możności mało spotrzebować.
3. Nadwyżkę chętnie i ze zrozumieniem obowiązku sprzedać c. i k. Komendzie.

Mimo licznych pouczeń i dotkliwych kar, zrozumienie tych zasad szersze koła ludności zawsze jeszcze niestety niedostatecznie sobie przyswoiły. Mimo zarządzonego zajęcia zboża, które uchyla prawo własności posiadacza, kupno i sprzedaż między prywatnymi ludźmi wyklucza, uprawia się dalej spekulacyjny handel i przemysłnictwo.

Dla usunięcia tych nadużyć zarządzam co następuje:

(Przywóz i odwóz zboża, mąki, tataraki, proso, oraz wszelki przewóz tych produktów dozwala się jedynie na podstawie drukowanych legitymacyi wystawionych przez urząd gminny.

Legitymacya musi być dokładnie wypełnioną, ma zawierać: imię i nazwisko, miejscowość, gminę, cel jazdy, ilość członków rodziny, gatunek zboża, ilość jego i wagę. Legitymacya ważną jest tylko na ten dzień na który została wystawiona.

Ilość zboża przewiezionego do młyna a potrzebnego na wyżywienie rodziny najwyżej przez dwa miesiące nie może więcej wynosić jak 360 gr na dzień i osobę.

Przy odstawie zboża do młyna uprawnionego do przemiału, należy młynarzowi oddać legitymacyę. Młynarz obowiązany jest do prowadzenia dokładnej księgi przemiału, w której codziennie, po kolei wpisywać ma ile zboża i od kogo do przemiału dostał.

Przy wydawaniu producentom mąki z młyna, młynarz obowiązany jest potwierdzić na legitymacyi ilość mąki uzyskanej z oddanego do przemiału zboża, wpisać datę i wraz z mąką oddać producentowi; legitymacya ta służy jako pozwolenie do przewozu mąki do domu, a należy ją najpóźniej do 8 dni zwrócić do urzędu gminnego. Urząd gminy obowiązany jest z całą surowością przestrzegać, aby wszystkie legitymacye na czas zostały mu zwrócone.

Oddane do przemiału zboże do młyna nie może dłużej ponad dni 8 pozostawać w młynie. Znalezione w młynie zboże o ile z legitymacyi się wykaże, że dłużej ponad dni 8 w młynie pozostawało ulegnie konfiskacie, taksamo jakgdyby bez legitymacyi było oddane do młyna.

Podobnie ulegnie konfiskacie takie zboże i mąka, jeżeli opatrzone będzie w wadliwie i mylnie wystawioną legitymacyę.

Legitymacye wydaje Komenda obwodowa (oddział rolniczy).

Urząd gminy przy zwrocie zużytej legitymacyi wraz z kuponami ma zażądać nowych legitymacyi.

Wójt, pisarz gminny i młynarze są osobiście odpowiedzialni za należyte wypełnienie legitymacyi i prowadzenie księgi przemiałów.

Celem usunięcia niedozwolonego handlu i przemysłnictwa zarządzam co następuje:

1. Ktokolwiek bez legitymacyi lub na podstawie fałszywie i niedokładnie wystawionych legitymacyi przewozić będzie zboże, mąkę, proso lub tatarkę, będzie aresztowany. Skonfiskuje mu się nietylko przewożone zboże lub mąkę, ale także konie i wóz, bez względu na to czy należy do właściciela zboża czy do kogo innego.

2. W całym obwodzie zakazuje się przewóz zboża i mąki od godziny 7-mej wieczór do godziny 5-tej rano. Wozy ze zbożem i mąką przychwycone w tym czasie, skonfiskuje się choćby nawet opatrzone były legitymacyami, właściciela zaś się przyaresztuje.

Oddawanie kontyngentu.

Wyznaczony kontyngent musi być bezwarunkowo dostarczony i to w terminie przez c. i k. Komendę obwodową oznaczonym.

Ktokolwiek przypadającą nań ilość kontyngentu nie dostawi, lub nie dotrzyma terminu dostawy, karany będzie grzywną konwencyonalną w wysokości 60 Koron, za każde 100 kg niedostarczonego zboża.

Załącznik A.

C. i k. skarbowa sprzedaż spirytusu



w okupowanym terytorium
Polski.

Spirytus $\frac{95^{\circ}}{50^{\circ}}$

.....wiadra, cena R. kop.
cena naczynia. " "
Razem " "

(Stampilia)

C. i k.
Magazyn
spirytusu
No.

W _____



Kara ta będzie bezwzględnie ściągniętą, a w razie niemożności ściągnięcia grzywny w gotówce, sumę tę ściągnie się w naturze przez zabranie bydła, koni, wozu i t. p.

Raz jeszcze z naciskiem zwraca się uwagę, że wszystko zboże, nawet po zupełnym pokryciu kontyngentu musi się odstawić i tylko te ilości zboża pozostać mają właścicielowi, które koniecznie potrzebne mu są do siewu i do wyżywienia jego, jego rodziny i koni, a mianowicie 360 gr. zboża na dzień i głowę i 1.75 kg owsa na dzień 1 konia. Powyższe zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

202.

Premie, Gratyfikacye.

W myśl rozporządzenia c. i k. Jenerałnego Gubernatorstwa w Lublinie F. Nr. 73.596 z dnia 30 lipca 1916 wyznacza się premie i gratyfikacye w wysokości od 25 do 100 Koron, tym wszystkim wójtom i sołtysom którzy szczególnej wywiążą się ze swych obowiązków przy dostarczaniu kontyngentu do c. i k. magazynu wojskowego, dołożą starań, by w terminie odstawiony wyznaczony kontyngent zbożowy, zawiadamiac będą c. i k. Komendę o ukrytych zapasach zboża i t. d.

Za punktualne dostawienie nałożonej pierwszej raty na gminę Karczmiska kontyngentu zbożowego do c. i k. magazynu wojskowego, — tamtejszy wójt Jan Kosik otrzymał premie w wysokości 25 Koron.

203.

Kontrola melasy.

W celu zapobieżenia nadużyciu w handlu melasą wydaje się następujące zarządzenia:

Ceny ugodzone za melasę obowiązują dla towaru o gęstości 40° Beaumnego mierzonej przy temperaturze pokojowej t. j. 16-20° C.

Jeżeli dostarczona melasa w chwili odbioru wykazuje gęstość mniejszą jak 40° Beaumnego jednak jeszcze ponad 35° Beaumnego, należy każdy stopień Beaumnego odjąć $\frac{1}{33}$ umówionej za 100 kg ceny jeżeli zaś dostarczona melasa posiada gęstość 35° Beaumnego, lub w danym razie nawet mniej, należy za każdy stopień Beaumnego obniżyć cenę o $\frac{1}{20}$ na każdych 100 kg towaru.

Melasa o gęstości poniżej 30° Beaumnego lub posiadająca wyraźnie kwaśny odczyn jest wyłączonej z handlu.

Natomiast za każdy stopień ponad 40° Beaumnego, który wykaże dostarczona melasa, należy podnieść cenę o $\frac{1}{40}$ za 100 kg umówionej ceny.

Większy ciężar gatunkowy melasy może mieć swoją przyczynę jedynie w większym stężeniu płynu a nie dzięki dodatkom, które taką melasem wyłączają z handlu.

204.

Wykopywanie tłuszczu i kości.

W celu dostarczenia niezbędnego tłuszczu dla celów technicznych rozkazała W. G. G. przeprowadzać poszukiwania, które może wykonywać jednak tylko przedsiębiorca, upoważniony przez centralę surowców W. G. G.

Właściciele gruntów, na których przeprowadza się poszukiwania, nie są uprawnieni do żądania odszkodowania, natomiast mają prawo żądać starannego zarównania wykopanych w celu poszukiwań dołów.

Ktokolwiek bez upoważnienia i legitymacji wystawionej przez centralę surowców W. G. G. będzie poszukiwał zakopanych kości i tłuszczów, przewoził je i przechowywał lub przerabiał, naraża się na ukaranie oraz na konfiskatę zapasów tych surowców.

Biorąc pod uwagę wielkie zapotrzebowanie tłuszczów i kości, poleca się dnościć c. i k. Komendzie obwodowej o wszelkiej niedozwolnej manipulacji z tymi materjami.

Poszukiwania przeprowadza się najczęściej w pobliżu dawnych rosyjskich stanowisk.

Tłuszcz barwy ciemnobrunatnej, o ostrej nieprzyjemnej woni, jest najczęściej zapakowany w worki.

205.

Kontrakt pracy dla polskich robotników cywilnych.

1. Niżej umieszczony kontrakt pracy jest ważnym wyłącznie dla tych robotników, którzy zgłosili się dobrowolnie do robót dla wojskowego Zarządu w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

2. Pracodawcą (służbodawcą) jest właściwa Komenda obwodowa t. j. Komenda obwodowa stałego miejsca pobytu robotnika. Kierownicy polskich grup robotniczych są zastępcami pracodawcy.

3. Jako robotnicy mogą być przyjęci :

a) wszyscy zdolni do pracy mężczyźni ;

b) wszystkie zdolne do pracy kobiety i dziewczęta powyżej 18-stu lat;

c) wszyscy chłopcy w wieku od 15 do 18-stu lat, o ile są odpowiednio silni i rozwinięci.

4. Robotnicy zobowiązują się wszystkie powierzone im roboty wykonywać wiernie i sumiennie.

6. Dzienny czas pracy wynosi 9 godzin. Do tego czasu nie należy wliczać drogi do miejsca pracy i z powrotem, o ile odbytej jej nie przenosi pół godziny pieszo, następnie koniecznych przerw na wypoczynek. Dalszy podział czasu dla roboty (odpowiednio do pory roku) pozostawia się do rozporządzenia pracodawcy, względnie jego zastępców. W każdym razie jednak należy robotnikom zapewnić 1 1/2 godzinną przerwę południową, a potem po 1/2 godziny przedpołudniem i popołudniem.

Godzin nadliczbowych nie można od nikogo żądać; dobrowolne nadliczbowe godziny pracy należy wynagradzać 1¹⁰ płacy dziennej za godzinę.

Nie pracuje się w niedzielę i w dni świąteczne, ogłoszone każdorazowo w rozkazie Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

6. Płacę dzienną ustanawia się w następujący sposób.

a) dla robotników, zatrudnionych sposobem terytoryalnym (w obrębie obwodu stałego miejsca pobytu):

dla wyrobników dziennych 3 Kor.

dla profesjonalistów, jeżeli są zatrudnieni w swoim zawodzie a nie jako wyrobnicy dzienni 4 "

dla kwalifikowanych robotników, następnie dla wszystkich przodowników partyi. 6 "

dla kobiet, dziewcząt i chłopców. 2 "

b) dla robotników, zatrudnionych sposobem eksterytoryalnym (poza obrębem Obwodu stałego miejsca zamieszkania):

dla robotników dziennych 4 Kor.

dla profesjonalistów, jeżeli są zatrudnieni w swoim zawodzie, a nie jako wyrobnicy dzienni 5 "

dla kwalifikowanych robotników, następnie dla wszystkich przodowników partyi. 7 z

dla kobiet, dziewcząt i chłopców. 3 "

7. Wypłata zarobków ma się odbywać tygodniowo z dołu, a co do tego ma być prowadzony dokładny zapis (lista pracy). Robotnikom, pracującym sposobem terytoryalnym, należy się płaca dzienna tylko za dni robocze; pracujący sposobem eksterytoryalnym otrzymują połowę płacy dziennej także za niedziele i święta oznaczone w punkcie 5).

Należyte wypłacenie zarobków winien zastępca pracodawcy potwierdzić na liście pracy.

8. Poszczególne roboty, które ma oznaczyć bliżej pracodawca (zastępca), mogą być wykonywane po poprzednim porozumieniu z robotnikami.

9. Do zabezpieczenia dotrzymania wszystkich przez robotników przyjętych zobowiązań służy „kaucya“. Wynosi ona u przodowników partyi 50, u innych mężczyzn 30, u kobiet, dziewcząt i chłopców 20 Kor. i ma być w ten sposób drogą ciągłego odciągania od płacy tygodniowej zbierana, że przodownik partyi po 10, inni męż-

czyżni po 6, wszyscy inni robotnicy po 10 Kor. mają płacić przez 5 po sobie następujących tygodni. Kaucye będą przechowane u kierowników grup i zwracane przy normalnem rozwiązaniu kontraktu pracy.

10. Każdemu ugodzonemu robotnikowi przysługuje prawo 14-dniowego wypowiedzenia kontraktu pracy. Wypowiedzenie należy wnieść u przełożonego kierownika grupy i ma być ono z reguły przyjęte, jeżeli szczególne powody nie wymagają wyjątków. Dokonane wypowiedzenie zgłasza kierownik grupy z równoczesnem żądaniem zastępcy do właściwej Komendy obwodowej, która robotnika zwalnia i dostawia zastępcę. Dostawienie zastępców będzie się odbywać w zasadzie 2 razy w miesiącu.

11. Robotnik ma prawo umowę o pracę natychmiast rozwiązać:

a) jeżeli organa nadzorcze robotnika znieważają cielesnie;

b) jeżeli robotnikowi ujmuje się z oznaczonej płacy;

c) jeżeli robotnica jest w nieobyczajny sposób nagabywana przez organ nadzorczy.

W tych wypadkach nie może pracodawca robotnikowi niczego z jego kaucyi potrącić i jest obowiązany wypłacić mu 3-dniową płacę tytułem odprawy na podróż powrotną.

12. Każdy robotnik zobowiązuje się być bezwarunkowo posłusznym zarządzeniom pracodawcy (jego zastępcy) i przodownikom partii przy pracy.

Pracodawcy (jego zastępcy) przysługuje prawo rozwiązać kontrakt pracy natychmiast, to znaczy odprawić robotnika z miejsca, przyczem robotnik nie ma prawa żądać zapłaty z tytułu 14-dniowego wypowiedzenia:

a) jeżeli robotnik nawet mimo dwukrotnego upomnienia jest nieposłusznym zarządzeniom służbowym pracodawcy (jego zastępcy):

b) jeżeli robotnik przodownika partii lub zastępcę pracodawcy znieważa, lub nawet im czynny opór stawia, również jeżeli swym współtowarzyszom zagraża w sposób gwałtowny;

c) jeżeli robotnik dopuszcza się kradzieży albo staje się winnym podburzania, w końcu.

d) jeżeli robotnik okazuje się nie zdolnym do ugodzonych robót.

W oznaczonych (ad, a, b c) wypadkach ma pracodawca prawo zatrzymać kaucyę robotnika. We wszystkich wypadkach, pod a, b, c wymienionych, robotnik sam ma ponieść ewentualne koszty podróży powrotnej.

Jeżeli robotnik nie przychodzi do roboty bez zezwolenia pracodawcy (zastępcy), albo jeżeli w czasie pracy dopuszcza się pijaństwa, to pracodawca jest uprawniony za każdy raz potrącić robotnikowi przy najbliższej wypłacie 50 hallerzy tytułem kary konwencyonalnej.

Za czas pracy, o uszczony z powodu wydalenia się albo wskutek pijaństwa ma pracodawca odciągnąć zarobek, przypadający za ten czas. Jeżeli robotnik samowolnie nie przychodzi do roboty przez 3 dni z rzędu, to ma być natychmiast oddalony, przyczem traci kaucyę i prawo do 14-dniowego wypowiedzenia.

13. O pomieszczenie stara się w razie potrzeby kierownik grupy.

14. Wyżywienie mają wszyscy robotnicy pokryć z własnej kieszeni i o nie też z reguły sami starać.

Mogą oni urządzić sobie własną menaż, która ma być prowadzona pod nadzorem i kontrolą kierownika grupy. Zakupno środków spożywczych z wojskowych spiżarni (Fassungsstellen) jest dozwolone.

15. Narzędzia otrzymane przez robotników od pracodawcy, (jego zastępcy), mają być swego czasu (po ukończonej pracy) zwrócone. Do zwrotu zgubionych narzędzi są robotnicy zobowiązani; za uszkodzenia jednak—o ile nie spowodowali ich rozmyślnie—nie odpowiadają.

16. Po ukończeniu albo wstrzymaniu roboty, przydzielonej pewnej grupie robotniczej, mogą być wszyscy robotnicy każdego czasu ewentualnie natychmiast odprawieni przez pracodawcę. Gdzie to tylko możliwe, robotników o tem zarządzeniu na czas zawiadomić (mniej więcej 14 dni przedtem).

17. Przypadłe kaucye, dalej kary konwencyonalne należy traktować, jako dochody Zarządu wojskowego, których użyje ten ostatni według własnego uznania na cele urządzeń dobroczynnych dla robotników. Należy je przesłać do właściwej Komendy obwodowej.

18. Wszystkim robotnikom, zatrudnionym poza obrębem gminy ich stałego miejsca zamieszkania, wolno przekazać zasiłki lub oszczędności dla swoich rodzin, rodziców, rodzeństwa i t. d. Kierownicy grup i właściwe Komendy obwodowe będą pośredniczyć przy tych przesyłkach.

19. Robotnicy, którzy wskutek poleconych im robót bez własnej winy zachorowali (ulegli wypadkowi, uszkodzeniu), nie pobierają płacy, mają jednak prawo do korzystania z bezpłatnej pielęgnacji lekarskiej w zakładach sanitarnych w obrębie Jen. Gub. wojskowego (z wyjątkiem rezerwowych szpitali dla armii), a mianowicie: chorzy przez 14 dni, tacy zaś, którzy ulegli wypadkowi i uszkodzeniu, aż do wyzdrowienia (wypuszczenia ze szpitala). W żadnym jednak wypadku nie uzyskuje się prawa do stałego zaopatrzenia. Wypowiedzieć należy z równoczesnym wypuszczeniem ze szpitali robotnikom, którzy zachorowali, jeżeli w ciągu 14 dni nie wyzdrowieją, po upływie tego czasu (automatycznie), tym zaś, którzy ulegli wypadkowi (uszkodzeniu), o ile nie są więcej zdolnymi do pracy. Tym ostatnim należy wypłacić, jako odprawę, 14 dniową płacę. Chorzy mogą po wypowiedzeniu im jeszcze 14 dni (zatem łącznie 4 tygodnie) bezpłatnie być pielęgnowani w szpitalu.

Jeżeli robotnik w razie zachorowania nie żąda przyjęcia do zakładu sanitarnego i pozostanie w pielęgnacji domowej, to nie ma żadnego prawa do odszkodowania.

20. Przewóz robotników kolejami w służbie odbywa się jako transport, zatem dla robotników bezpłatnie. Tem są objęte także transporty uzupełniające.

21. We wszystkich sprawach spornych, wynikających z niniejszego kontraktu pracy, rozstrzyga sąd obwodowy stałego miejsca pobytu robotnika.

206.

Rozporządzenie Naczelnego wodza armii z 8 września 1916, dotyczące rejestrów stanu.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracji wojskowej austriacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje :

§ 1.

Rejestry stanu (metryki) prowadzi się w języku polskim.

§ 2.

Sprostowanie metryk z powodu błędności pierwotnego zapisu wolno robić tylko na zarządzenie trybunału I. instancji (artykuł, III, lit. a rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 9. maja 1916, Nr. 58 Dz. rozp.)

§ 3.

Uchyla się § 4, zdanie końcowe, i § 7, ustęp 2, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z 23. kwietnia 1915, Nr. 9 Dz. rozp. dotyczącego rejestrów stanu.

Inne przepisy powyższego rozporządzenia są uchylone z dniem 1. stycznia 1917. Z tym terminem wchodzi znowu w życie przepisy, dotyczące spraw metrykalnych, które obowiązywały aż do wejścia w życie wymienionego rozporządzenia.

207.

Szkoła realna w Puławach.

Odnośnie do tutejszego rozporządzenia, ogłoszonego w dzienniku urzędowym Nr. 8 p. 157, że w Puławach została otwarta pierwsza klasa publicznej szkoły realnej oznajmia się, że wpisy przymuje c. i k. Dyrekcyja zakładu w dniach powszednich w godzinach przedpołudniowych do dnia 10. listopada 1916 przy ulicy Szpitalnej Nr. 3.

Warunki przyjęcia są następujące:

Uczeń ma:

1. wykazać metryką urodzenia, że kończy 10-ty rok życia w roku kalendarzowym 1916, a nie przekroczył 15-tego.
2. odbyć egzamin wstępny z pomyślnym wynikiem z religii, rachunków i języka polskiego,
3. złożyć jednorazowo wpisowe w kwocie 6 kor. 20 hal.

Opłata szkolna roczna wynosi 40 kor. a płatną jest 5. lutego 1917 r. Od tej opłaty mogą być uczniowie uwolnieni, jeżeli w nauce okażą dobre postępy.

W y k a z

wszystkich istniejących w obwodzie Puławskim publicznych szkół ludowych.

L.p.	G m i n a	Miejscowość	Kate- gorya	L.p.	G m i n a	Miejscowość	Kate- gorya
1	Celejów	Bartłomiejowice	1. Kl.	55	Opole	Kluczkowice	1. Kl.
2	"	Bochotnica	"	56	"	Kaliszany	"
3	"	Grabówki	"	57	"	Niezdów	"
4	"	Karmanowice	"	58	"	Opole	2. Kl.
5	"	Rąblów	"	59	"	Świątka	1. Kl.
6	"	Stok	"	60	"	Wrzelowiec	"
7	"	Wierzchoniów	"	61	"	Zagrody	"
8	"	Wylągi	"	62	Puławy m.	Puławy	3. Kl.
9	Drzewce	Wąwolnica	2. Kl.	63	Puławy	Młynki	1. Kl.
10	Garbów	Bogucin	1. Kl.	64	"	Parchatka	"
11	"	Borków	"	65	"	Požóg stary	"
12	"	Garbów	2. Kl.	66	"	Požóg nowy	"
13	"	Janów	1. Kl.	67	"	Skowieszyn	"
14	"	Piotrowice	"	68	"	Stara wieś	"
15	"	Przybysławice	"	69	Rybitwy	Idalin	"
16	Godów	Osiny	"	70	"	Józefów	"
17	"	Poniatowa	"	71	"	Mazanów	"
18	"	Siwałka	"	72	"	Miłoszówka	"
19	"	Wronów	"	73	"	Niesiołowice	"
20	Gołąb	Baltów	"	74	"	Nieszawa	"
21	"	Borowa	"	75	"	Nietrzeba	"
22	"	Gołąb	2. Kl.	76	"	Pocześle	"
23	"	Niebrzegi	1. Kl.	77	"	Prawno	"
24	"	Wronów	"	78	"	Rybitwy	"
25	Irena	Bobrowniki	2. Kl.	79	"	Splawy	"
26	"	Irena	"	80	"	Wandalin I.	"
27	"	Krasnoglina	1. Kl.	81	"	Wandalin II.	"
28	"	Mierzwiączka	"	82	Szczekarków	Kąty	"
29	"	Rycice	"	83	"	Kłodnica	"
30	"	Sendowice	"	84	"	Lubomirka	"
31	Kamień	Braciejowice	"	85	"	Niedźwiada	"
32	"	Kamień	"	86	"	Rogów	"
33	"	Końanina	"	87	"	Szczekarków	"
34	"	Łaziska	"	88	"	Uściąż	"
35	"	Zakrzów	"	89	"	Wilków	"
36	Kazimierz	Kazimierz	2. Kl.	90	"	Wrzelów	"
37	Karczminska	Karczminska	1. Kl.	91	"	Wólka	"
38	"	Niezabitów	"	92	"	Zagłoba	"
39	"	Zaborze	"	93	"	Zastów polanow.	"
40	Końskowola	Końskowola	1. Kl.	94	Wola czołnowska	Baranów	2. Kl.
41	Kurów	Brzozowa Gać	"	95	"	Czołna	1. Kl.
42	"	Choszczów	"	96	"	Gródek	"
43	"	Chrzachówek	"	97	"	Huta	"
44	"	Demba	"	98	"	Kozioł	"
45	"	Kurów	3. Kl.	99	"	Śniadówka	"
46	"	Łakoć	1. Kl.	100	"	Zagość	"
47	"	Płonki	"	101	Zyrzyn	Borysów	"
48	"	Sielce	"	102	"	Kośmin	"
49	Markuszów	Góry	"	103	"	Osiny	"
50	"	Kłoda	"	104	"	Wilczanka	"
51	"	Łany	"	105	"	Wola osińska	"
52	"	Markuszów	"	106	"	Zerdź	"
53	Opole	Elżbieta	"	107	"	Zyrzyn	"
54	"	Kamionka	"				

Tępienie bandytyzmu.

Ponieważ pomimo żmudnych wysiłków tępienie bandytyzmu nie przyniosło pożądaných wyników, zarządziła Naczelna Komenda Armii rozporządzeniem K. N. 3158/6 zastosowanie wszelkich możliwych środków dla wytepienie bandytyzmu.

Odnosnie do zarządzenia ogłoszonego w ustępie 29 dziennika urzędowego Nr. 3, z 15. XII. 1915 podaje się jeszcze do wiadomości:

1. Domy względnie całe miejscowości, które bandytom służyły jako schronienie, o ile o tem natychmiast nie doniesiono władzy zostaną spalone.

2. Wójtowie i sołtysi, którym się udowodni, że wiedząc o ukrywaniu się bandytów w obrębie ich gmin względnie miejscowości, zaniedbali donieść o tem władzy, będą traktowani jako współwinni.

3. W miejscowościach podejrzanych o ukrywanie bandytów zostaną wzięci zakładnicy. Nadto także każdy naraża się na surową karę, kto osobnikom, z których rekrutują się bandyci, a zatem dezterterom oraz zbiegłym jeńcom wojennym udziela schronienia lub jakiegokolwiek pomocy.

Gminy winny z największą ścisłością i surowością przestrzegać powierzonego im wykonania przepisów meldunkowych, a to aby mógł rozciągnąć nadzór nad nieznanymi i niepewnymi osobami. W razie stwierdzenia przekroczeń powołane do tego organa mają prawo zastosowania najsurowszych dopuszczalnych kar.

Wszelkie dokumenty tożsamości osób także i karty indentyczności wystawione przez wójtów mogą być doręczane tylko za pośrednictwem odnośnych posterunków żandameryi, gdzie zostaną zaopatrzone w odcisk palca właściciela dokumentu.

Dokumenty tożsamości znajdujące się obecnie w ręku osób cywilnych, a zatem paszporty, karty indentyczności i wszelkie inne legitymacye muszą być poczynawszy od 1. XI. 1916 zaopatrzone na odnośnym posterunku żandameryi w odcisk palca właściciela dokumentu.

Powyzsze dokumenty bez przepisanego odcisku palca tracą swoją ważność z duiem 1. XI. 1916.

Jedynie z powodu niepewnych stosunków bezpieczeństwa ograniczony już został ruch nocny, a obecnie zwraca się jeszcze uwagę ludności, że jadący na jarmarki lub z jarmarków mieszkańcy jednej gminy lub miejscowości powinni drogę odbywać gromadnie, gdyż wskutek tego zmniejsza się znacznie możliwość zbrodniczych napadów.

Dalej wypłacanie publicznie większych kwot pieniężnych ma być wstrzymane przyczem ludności zwraca się uwagę, aby oszczędności nie przechowywała w domu, lecz już nawet ze względów ekonomicznych umieszczała gotówkę w kasach oszczędności lub lokowała w inny sposób.

Za udzielenie pomocy przy wykryciu bandytów lub ludzi wspierających ich lub wreszcie posiadających nieprawnie broń będą wypłacane premie pieniężne.

Postanowienia o ruchu nocnym.

Ze względu na niepewne stosunki bezpieczeństwa i celem zapobieżenia przemytnictwu zastanawiam aż do odwołania wszelki ruch pieszy, kołowy i konny dla osób cywilnych nocną porą tj. od dnia 1. października do 31. marca od godz. 9-tej wieczór do 5-tej rano, a od 1. kwietnia do 30. września od godz. 10-tej wieczór do 4-tej rano.

Wyjątki są dopuszczalne dla:

1. sprowadzenia księdza do choroego, lekarza, akuszerki, żandarmeryi lub przyniesienia lekarstw z apteki,
2. niesienia pomocy w czasie pożaru, niebezpieczeństwa powodzi i innych klęsk elementarnych,
3. podróźnych i doroźkarzy, jadących na dworzec lub z dworca w porze odjazdu i przyjazdu pociągów,
4. istniejących publicznych i prywatnych organów straży bezpieczeństwa, stróży nocnych i personalu lasowego.

W innych a tu niewymienionych wypadkach uprawniony jest komendant odnośnego posterunku żandarmeryi do dozwalania krótkoterminowych wyjątków od powyższych przepisów i do wydawania w tym celu proszącej stronie poświadczeń.

W tych miejscowościach, w których obowiązuje ogólnie godzina policyjna, w kwadrans po niej nikt nie może bez specjalnego pozwolenia pozostawać na ulicach.

Kto do tego zarządzenia się nie zastosuje, będzie w myśl § 1, rozporządzenia Naczelnego Wodza armii z dnia 19. sierpnia 1915 ukarany aresztem do 6-ciu miesięcy lub grzywną do 2000 koron.

Organa bezpieczeństwa, wójtowie i sołtysi mają przestrzegać dokładnego dotrzymania tych przepisów, a opornych przedstawić do ukarania.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza w niczym rozporządzenia ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Nr. 3 z 15. grudnia 1915, punkt 42, na podstawie którego wszelki transport towarów na połnoc od linii Wólka gołębska, Osiny, Wola osińska i Bronisławka od godz. 6-tej wieczór do 6-tej rano bez specjalnego zezwolenia odnośnego posterunku żandarmeryi pod zagrożeniem konfiskaty towarów został zakazany

211.

Otwarcie stacji psów policyjnych.

Przy Komendzie obwodowej c. i k. Żandarmeryi w Puławach otwarte zostały dwie stacje psów policyjnych a mianowicie: przy Komendach powiatowych c. i k. Żandarmeryi w Puławach i Opolu.

Do rejonu stacji psów policyjnych w Puławach należą gminy i miejscowości, wchodzące w obręb posterunków Puławy, Jrena, Kurów, Żyrzyn, Garbów, Moszczanka, Baranów, Wąwolnica i Końskowola.

Stacja psów policyjnych w Opolu obejmuje gminy i miejscowości, podlegające posterunkom Żandarmeryi Opole, Kamień, Józefów, Rybaki ad Rybitwy, Karczmiska, Godów i Kazimierz.

W razie zdarzenia się zbrodni, przy której złoczyńcy nie schwytano na gorącym uczynku powinna ludność zachować następujące przepisy:

1. Miejsce czynu należy zamknąć w możliwie wielkim obwodzie. Jeżeli zbrodnie popełniono w budynku, nie należy nikogo dopuszczać do drzwi i okien, przez które zbrodniarz mógł być umknąć.

2. Na pozostałe po złoczyńcy na miejscu przedmioty należy zwrócić baczną uwagę i niedozwolić, aby je ktokolwiek poruszał. Dalej należy szczególnie starannie zważać na ślady stóp zbrodniarza, których izolację należy przeprowadzić pizez możliwie szerokie r zięcie sznurków na drewnianych palach. Takich śladów nie należy przykrywać deskami albo skrzynkami, ponieważ te przedmioty nasiakają obcą wonią, a oprócz tego szorstkie drzewo pochłania trop złoczyńcy.

3. Rekwizycya psa policyjnego powinna o ile możliwości pozostać w tajemnicy aby zapobiedz nagromadzeniu się ciekawych.

Wójtowie i sołtysi w razie zdarzenia się zbrodni obowiązani są napomiec ludność, aby ściśle stosowała się do powyższych przepisów, a sami mają przedsięwziąć odpowiednie zarządzenia i zwrócić się do stacji psów policyjnych o psa, gdyż na prywatne żądanie stacja reagować nie będzie.

212.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 20. września 1916, o podwyższeniu należności pocztowych

§ 1.

Od 1. października 1916 począwszy ustanawia się należności pocztowe dla wewnętrznego obrotu c. i k. obszaru okupacyjnego w Polsce jak i w obrocie z c. i k. obszarom okupacyjnym w Serbii, Albanii, Czarnogóra, Austrya, Węgrami, i Bośnia i Hercegowina jak następuje:

1. Listy:

Za list do 20 g	15 h
za każdym dalszych 20 g	5 h
2. Karty korespondencyjne:

Za pojedynczą kartę korespondencyjną lub każdą część podwójnej karty korespondencyjnej, a mianowicie:

a) za kartę korespondencyjną, wydaną przez zarząd pocztowy z drukowanym znakiem pocztowym.	8 h
b) za inne karty	10 h
3. Druki:	
Za każdych 50 g (najwyższa waga 2 kg)	3 h
4. Próbkki towarowe:	
Za każdych 50 g (najwyższa waga 350 g)	5 h
najmniej jednak	10 h
5. Przesyłki mieszane (składające się z druków i próbek towarowych):	
Za każdych 50 g (najwyższa waga 2 kg)	5 h
najmniej jednak	10 h
6. Należytość wpisowa:	
Dla każdej przesyłki.	25 h
7. Listy wartościowe:	
a) należytość jak za list polecony o równej wadze;	
b) należytość wartościowa:	
za każdych 300 K podanej wartości lub początkowe części teje	10 h
całkowita należytość za list wartościowy wynosi jednak najmniej	60 h
8. Pakiety:	
do 5 kg	80 h
9. Przekazy pocztowe:	
Należytość składa się:	
a) z należytości zasadniczej	15 h
za każdy przekaz,	
b) z należytości wartościowej.	5 h
za każdych 50 K lub początkowej części tychże.	
10. Pakiety obciążone zaliczką:	
Należytości przy nadaniu:	
a) należytość jak za przesyłkę równorzędna bez zaliczki;	
b) należytość za okazanie	10 h
Należytości w razie wykupna zaliczki:	
Za przesłanie ściągniętej kwoty pobiera się zwyczajną należytość przekazową. Potrąca się ją od kwoty zaliczkowej.	
11. Należytość awizacyjna:	
Za doręczenie przekazu pocztowego lub awiza na list polecony, wartościowy lub pakietu	5 h
12. Za uwiadomienie o niedoręczalności pakietów:	
Należytość wynosi	25 h
Należytość tę należy uiszczyć przy doręczeniu zawiadomienia.	
13. Za upoważnienie wypłaty:	
Z powodu zaginięcia przekazu i t. p.	
Należytość wynosi	25 h
którą uiszczyć należy przy zgłoszeniu zaginięcia lub t. p.	
14. Za dochodzenie o należytem doręczeniu przesyłki za rewersem	25 h
Należytość tę należy uiszczyć w chwili żądania wdrożenia dochodzeń.	
15. Należytość słowa:	
za oclenie przez pocztę:	
za każdy pakiet	25 h
za każdą przesyłkę poczty listowej.	5 h

§ 2.

Należytości te mają zastosowanie tylko dla tego rodzaju przesyłek, które w relacjach na wstępie wymienionych każdnocześnie są dozwolone.

§ 3.

Dla dopuszczonych przesyłek poczty listowej w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem obowiązują te same należytości.

Należytość przekazowa w obrocie z Niemcami i Generalnem Gubernatorstwem Warszawskiem wynosi

za każdych 50 h lub początkowej części tychże. 26 h

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w .r.

Przyjmowanie mieszkańców okupowanego obszaru do straży skarbowej.

C. i k. Naczelną Komendę armii reskryptem M. V. P. Or. Nr. 66.390/16 zezwoliła na dalsze przyjmowanie do pomocniczej służby przy Straży skarbowej ochotników z ludności okupowanego obszaru, po poprzednim wyszkoleniu tychże przez c. i k. Komendę Straży skarbowej Generalnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie.

Do przyjęcia oprócz zdolności fizycznej wymagane są jeszcze następujące warunki:

- a). dokładna znajomość języka polskiego w słowie i piśmie; ci, którzy władają również językiem niemieckim, mają pierwszeństwo;
- b). inteligencja odpowiednia wymogom przyszłej służby;
- c). nieposzlakowana przeszłość;
- d). wiek ponad 18 a najwyżej do 32 lat;
- e). posiadanie ciepłego koca, który należy z sobą zabrać, ciepłej odzieży oraz takiegoż obuwia i bielizny;
- f). w końcu zobowiązanie się (rewers) własnoręcznie napisane i podpisane do dwuletniej najmniej służby oraz do poddania się wszystkim przepisom dyscyplinarnym i karno sądowym obowiązującym Straż skarbową.

Generalne Gubernatorstwo wojskowe może jednak tych funkcjonariuszy każdego czasu bez podania powodów ze służby uwolnić.

Małoletni muszą się wykazać pisemnem przez Urząd gminny potwierdzonem zezwoleniem ojca lub opiekuna.

Przyjęci ochotnicy otrzymują następujące pobory:

1. każdorazowe relutum etapowe.

obecnie , , 3 k. 90 h. dziennie

2. żołd 2 k. 74 h. „

3. dodatek połowy 1 k. 20 h. „

wypłacane z góry co dziesięć dni

Dodatkowego relutum wynoszącego połowę etapowego nie przyznaje się jednak tem osobom przy pełnieniu służby poza miejscem służbowem.

Oprócz tego otrzymują odzież a mianowicie płaszcz, bluzę, spodnie, czapkę i parę trzewików.

Ubiegający się o przyjęcie mają pisemne podania wraz z oryginalnymi dokumentami wnieść osobiście do c. i k. Komendy obwodowej.

Otwarcie mostów w Puławach i Dęblinie.

Mosty na Wiśle w Puławach i Dęblinie otwarte uroczyście w dniu 8. b. m. 1916 w obecności Jego ces. i król. Wysokości Naczelnego Wodza zostały oddane dla powszechnego użytku.

a) Most na Wiśle w Puławach jest otwarty od godziny 6-tej rano do 10-tej wieczór.

Za jednorazowe przejście lub przejazd i to tylko w kierunku z prawego na lewy brzeg Wisły, wynosi opłata ;

od osoby	2 halerze
od konia lub od sztuki bydła	20 „
od jałownika	10 „
od wozu z zaprzęgiem parokonnym	50 „
od wozu z zaprzęgiem jednokonnym	30 „
od automobilu	1 K.

b) Most na Wiśle w Dęblinie jest otwarty od godziny 6-tej rano do godziny 6-tej wieczorem.

Za przejście lub przejazd przez most i to tylko w kierunku z prawego na lewy brzeg Wisły obowiązuje taka sama taryfa jak na moście w Puławach.

215.

Kurs dla pisarzy gminnych.

C. i k. Komenda obwodowa urządza kurs informacyjny dla pisarzy gminnych w czasie ;

1. od 6 listopada do 11 listopada 1916 dla gmin Puławy, Końskowola, Irena, Żyrzyn, Baranów, Gołęb, Kurów, Markuszów, Kazimierz i miasta Puław.

2. od 13 listopada do 18 listopada 1916 dla gmin Garbow, Drzewce, Celejów, Szczekarków, Opola, Godów, Rybitwy, Kamień i Karczmiska.

Pisarz winien zaopatrzyć się w materyowy piśmienne i pościel, tytułem strawnego otrzyma 3 Korony dziennie.

Kandydaci na pisarzy gminnych mogą też przyjąć udział w tym kursie, lecz na własny koszt.

216.

Wyroki śmierci Sądu wojennego w Puławach.

I.

Na karę śmierci przez powieszenie skazani zostali w dniu 6. października 1916 wyrokiem K 369/16 Sądu wojskowego w Puławach:

ANTONI RODZIK, parobek z Rąbłowa,

JAN CZUBA, piekarz z Nałęczowa,

a to za zbrodnię rabunku z § 483 popełnioną w dniu 20. września 1916 w Skuciskach na Marcynie i Jadwidze Gizach, przyczem zrabowali około 1300 Rubli.

Wyrok został wykonany w dniu 13. października 1916 o godzinie 5-tej rano.

II.

Na karę śmierci przez powieszenie skazani zostali w dniu 10. października 1916 wyrokiem K 421/16 Sądu wojskowego w Puławach:

JAN KANIEWSKI, rzeźnik z Witowic

FRANCISZEK LIPNICKI, szewc z Końsknwoli,

a to za zbrodnię rabunku z § 483 popełnioną w dniu 7. września 1916 w lesie koło Wólki profeckiej na 16-tu osobach, oraz w dniu 13. września b. r. w Sczarynie i Jaworowie, przyczem razem zrabowali 684 Rub. 60 kop. i 63 Koron.

Wyrok został wykonany 13. października 1916 o godzinie 5-tej rano,

217.

Wyroki Sądu wojennego w Puławach.

L. p.	Imię i nazwisko	Czyn karygodny	K a r a
1.	Stanisława Piaseczna	oszczerstwo	2 lata ciężkiego więzienia
2.	Wojciech Skrzypek	posiadanie broni	6 miesięcy więzienia
3.	Josef Habros	posiadanie broni	6 miesięcy więzienia
4.	Lea Gleinman	przekupstwo żandarma	1 miesiąc aresztu
	Chaim Richtenberg		14 dni aresztu
	Leiser Robnik		2 miesiące aresztu
5.	Kajdan Kusiel	posiadanie broni	2 lata więzienia
6.	Wawrzynica Tusiński	posiadanie broni	1 rok więzienia
7.	Franciszek Stasiak	posiadanie broni	2 lata więzienia
8.	Władysław Pietraski	rabunek	18 lat ciężkiego więzienia
	Antoni Rodzik		Kara śmierci przez powieszenie
	Jan Czuba		Kara śmierci przez powieszenie
9.	Jan Kaniewski		Kara śmierci przez powieszenie
	Franciszek Lipnicki		Kara śmierci przez powieszenie
	Władysław Majewski	w drodze łaski 12 lat ciężkiego więzienia	
10.	Dominik Matraszek	kradzież	6 lat ciężkiego więzienia
11.	Józef Smętek	kradzież	8 miesięcy ciężkiego więzienia
	Paweł Machaj	kradzież i posiadanie broni	2 lata ciężkiego więzienia

wyrok wykonano
13 października 1916

C. i k. Komendant obwodu

Wilhelm Divok, pułkownik w. r.

